

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Trešdiena, 1996. gada 10. jūlijs

• Nr. 51 (6672)

Jānis Vucēns — par sevi un lauksaimniecību

Jubilejas intervija

Mēs visi nākam no bērnības. Jānis Vucēns bērnības gadu sauli smēlies Aizkalnes pagasta Raipoles pusē. Basām kājām izskraidījis Susta ezera klānus un, kā pats atceras, nekad nav šķīries no makšķeres un makšķerēšanas. Viņš mīl un ciena šo zemi — Latgali, kurā piedzimis, uzaudzis, dzīvo. Viņš ciena cilvēku uzticību, ko iemantojis, ilgus gadus vadot rajona lauksaimniecības departamenta direktors — šonedēļ svin 60 gadu jubileju.

— *Kas pamudināja jūs izvēlēties lauksaimniecību, kļūt par diplomētu inženieri?*

— Tēvs pirmajos Latvijas brīvvalsts gados kļuva par jaunsaimnieku. Viņš izpirka 17 hektārus muižas zemes. Saimniecība nebija nekāda bagātā — parasta Latgales viensēta. Toreiz zemnieks vajadzības gadījumā ņēma kredītus, viņš mazāk čīkstēja un prasīja palīdzību no valsts.

Pabeidzu Zaķišu septiņgadīgo skolu, Preiļu 1. vidusskolu. Dienēju armijā, pēc tam pabeidzu Lauksaimniecības akadēmijas Mehanizācijas fakultāti. Tolaik inženiera specialitāte bija ļoti prestiža. Man patika tehnika, bija vēlēšanās strādāt lauksaimniecībā, jo šo nozari es pazinu kopš bērnības.

— *Pastāstiet nedaudz par darba gadiem Preiļu rajonā.*

— Lauksaimniecības akadēmijas Mehanizācijas fakultāti pabeidzu 1963. gadā. Varēju palikt Rīgā vai tās apkaimē, taču man bija vēlēšanās atgriezties savā pusē. Tā paša gada augustā sāku strādāt Preiļos lauksaimniecības pārvaldē par inženieri mehāniķi un nostrādāju gandrīz 10 gadus, pēc tam pārgāju darbā par «Lauktechnikas» pārvaldnieku, bet pēc gada mani lūdza kļūt par Preiļu rajona lauksaimniecības pārvaldes priekšnieku. Tie bija laiki, kad atteikt nevarēja, jo toni kadru izvēlē visur noteica partijas rajona komiteja.

Līdz 1982. gadam veicu šo amatu. Tad lauksaimniecības pārvaldes tika pārveidotas par agrorūpnieciskajām apvienībām. Biju rajona apvienības priekšsēdētājs, bet 1986. gadā mani ievēlēja par Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpilddarbinieku priekšsēdētāju. Tur nostrādāju vairāk nekā 3 gadus. Pēc tam atkal atgriezies agrorūpnieciskajā apvienībā un biju valdes priekšsēdētājs. Tad atkal to pārveidoja par lauksaimniecības pārvaldi, bet ne tik sen pārdēvēja par rajona lauksaimniecības departamentu.

Vārdu sakot, varas struktūrām allaž bijusi tieksme rajona lauksaimniecības dienestu pārdēvēt. Lai kā tas saucās, galveno uzdevumu — vadīt rajona lauksaimniecību — tas nav mainījies.

— *Kādi bija šie gadi?*

— Trīsdesmit darba gadus pārdzīvoti kolhozu laiki, tad bija paju sabiedrības, tagad — zemnieku saimniecības. Kol-

hozu laikos lielākā daļa budžeta līdzekļu tika novirzīti fermu, kalšu, darbnīcu būvniecībai. Jo pēc kara Latgalē, kad sākas piespiedu kolektīvizācija, nebija lielu saimniecību, lai nacionalizējot to ēkas, varētu atstāties lielražošana, kā tas bija citos novados. Tāpēc Latgalē būvēja ražošanas ēkas, nedaudz arī ciematus un veidoja to infrastruktūru. Labi, ka reformu laikā radušās problēmas pagastu infrastruktūras apsaimniekošanā tiek risinātas. Labi, ka daudzi pagasti sapratuši, ka tie ir vienīgie saimnieki savā teritorijā, kas var uzbūvēto saglabāt un izmantot, bet var arī atstāt iznīcībai, kā dažviet ir noticis. Diemžēl viens otrs to sapratis par vēlu.

Man joprojām sāp sirds, ka zemes reformas gaitā sabojātas fermas, kaltes, īpaši — linu. Paldies dievam, ka savā laikā pārāk daudz trīsstāvu un piecstāvu dzīvojamu māju pagastos nesabūvējām, bet naudu ieguldījām ražošanas objektu būvniecībā. Ja ferma palikusi bez jumta, tas, protams, ir nepatīkami. Bet ja daudzstāvu namā, kuru dzīves dārdzības dēļ nekurina, dzīvo ģimene, kurai tuvumā nav arī piemājas zemes, tad tā lieta ir vēl traģiskāka. Un neviens šiem cilvēkiem nevar palīdzēt. Bet savā laikā viņi strādāja lielfermās, darīja ļoti grūtu un mazatļautu darbu.

Latgalei bija perspektīva nozare — linkopība. Mūsu zemnieki prot audzēt linus, taču viņi vēl par pagājušajā gadā nodoto produkciju nav saņēmuši naudu. Tagad sākas tiesu darbi, bet no tā visa zemniekam vieglāk nepaliek, arī kabata nekļūst pilnāka. Vai sēsīm turpmāk? Ja valsts nedotēs un pārstrādes uzņēmumi nemaksās par produkciju, protams, nesēsīm.

— *Par ko savā jubilejas gadā priecāties visvairāk?*

— Nupat apbraucām rajona pagastus. Ja paskatās tūrumus, situācija liekas optimistiska. Iesēts vairāk, tūrumi labāki nekā citus gadus. Liekas, zemnieki, kuri piedalījās mācībās ziemā, daudz ko ņēmuši vērā. Mācījās tie, kuri gribēja zināt vairāk un grib saimniekot veiksmīgāk. Tie, kuri zina mazāk, joprojām vaimanā par sliktu dzīvi. Jebkura valdība, ja tā spēs, pirmām kārtām atbalstīs tos, kuri

prot, spēj un var labāk saimniekot.

Prieks, ka daudzi mūsu zemnieki par svarīgu uzskata ne tikai darbu kūtī vai tūrumā, bet arī savas sētas pagalma iekārtošanā, augļu dārzu iekopšanā. Lai cik grūti laiki būtu, dzīve nav apstājusies. Ja pret savu viensētu izturas ar tādu mīlestību, kā, piemēram, to dara Lāčķājas kundze Turku pagastā un daudzas citas saimnieces un saimnieki, tad mēs patiešām ejam uz to Eiropas līmeni. Kaut sīkiem soliņiem, bet ejam. Un aiziesim, varbūt, pat tālāk. Jo latvieši ir bijuši un būs labi saimnieki.

— *Jūs esat ģimenes cilvēks. Vai ģimene jums palīdz nebūt ne vieglajā darbā. Kāds ir jūsu vaļasprieks?*

— Sieva strādā Preiļu siera rūpnīcā. Dēls mācās Policijas akadēmijā 3. kursā. Meita pabeidza sesto klasi. Viņa ir mans lepnums un neļauj man novecot.

Laikam esmu piedzimis ne tikai par lauksaimnieku, bet arī par mednieku un makšķernieku. Jau vairāk nekā 30 gadus esmu mednieks. Palielīšos, ka man ir vairākas medību trofejas, ko parādu arī izstādēs.

— *Kā pats sevi vērtējat kā vadītāju?*

— Interesanti bija strādāt visos amatos. Esmu centies darbā būt taisnīgs. Priekšnieks labs nevar būt. Tad viņš ir slikts vadītājs. Bet ir jābūt taisnīgam.

Man ir pārmetuši, ka esmu strādājis padomju okupācijas varas iestādēs. Ja mēs, latvieši, būtu atteikušies no darba pārvaldes institūcijās, kam no tā būtu labāk? Ne jau latviešu tautai. Cilvēks ir jāvērtē nevis pēc tā, kad viņš strādājis, bet gan — kā strādājis.

— *Ar ko kopā jūs svinēsiet savu jubileju?*

— Draugus, kolēģus, domubiedrus, kuri vēlas ar mani kopā izdzert tasi kafijas, aicinu atnākt piektdien plkst. 15.00 uz rajona padomes zāli. Parunāsim par dzīvi. Tā ir grūta, bet ļoti skaista lieta.

Ar jubilāru tikās un viņu uzklaušija Aina Iljina

Ne vien jauki, bet arī lietderīgi

◆ Trīs dienas jūnija pašās beigās Cēsis notika forums «Balticum», kura organizators bija klubs «Norden Latvija». Pasākums pulcēja jauniešus no visām ziemeļvalstīm un Baltijas.

No Preiļiem, un kā vēlāk izrādījās, arī no visas Latgales, šajā forumā piedalījāmies mēs — māsas Ilze un Iveta Pastores un Raivis Bekešs. Iespēju doties uz Cēsīm ieguvām pateicoties kluba Norden Latvija Preiļu nodaļas prezidentei Inesei Kursītei.

Foruma mērķis bija kontaktu nostiprināšana starp ziemeļu un Baltijas valstīm, kuru skaitā ir arī Latvija. Nenoliedzami, ka foruma laikā valdīja draudzīga gaisotne.

Piektdien, 28. jūnijā, Ziemeļvalstu Informācijas biroja pulcējās jauni cilvēki no Islandes, Norvēģijas, Zviedrijas, Somijas, Dānijas, Igaunijas un Latvijas. Nezināmu iemeslu dēļ nebija atbraucis neviens lietuvietis. Pēc iepazīšanās sekoja Jāņa Mažeika priekšlasījums «Baltija un Ziemeļvalstis gadsimtu mijā».

Tad aptuveni trīsdesmit cilvēku lielais pulciņš pārcēlās uz Cēsīm, kur atradām naktsmājas. Jāsaka, ka Cēsu apkārtnē plaukst dažādas ar tūrisma saistītas firmas.

Sestdien pēc ilgām un plašām diskusijām par «Jaunu cilvēku iespējām ietekmēt sabiedrību» sekoja arī dedzīgas sarunas par feminismu. Dīvaini, ka sieviešu tiesību karstākais aizstāvis izrādījās puišis no Norvēģijas, kurš veselu gadu mācījies Latvijā. Apbrīnojama šķita visu jauno cilvēku daudzo valodu prasme, orientēšanās citu valstu vēsturē, sociālajās un ekonomiskajās problēmās.

Par feminismu tika izteikti daudz un dažādi viedokļi. Taču es uzskatu, ka šis fenomēns nav jādramatizē. Daudz kas noteikti ir atkarīgs arī no stereotīpiem cilvēku domāšanā. Uzskatu, ka sievietei jābūt līdzvērtīgai vīrietim tiesību ziņā. Tas atkarīgs no indivīda, no audzināšanas, vides, izglītības. Kāda no norvēģu meitenēm teica, ka viņa vislabprātāk iepriecina savu draugu ar kaut ko neparastu un garšīgi pagatavotu. Vai tas vien jau neliecina, ka ikvienam no mums ir savs veids, kā otram apliecināt labvēlību, patiku, mīlestību?

Pēc diskusijas braucām uz talku Ungurmuižā, kur nācās parādīt Preiļu 1. vidusskolā apgūto māku cirt dzīvzogu (dzirdējām daudz atsaucīgu vārdu un pat aplausus). Ungurmuižas pārvaldnieci bija darbiņš visiem. Šī muiža ir vecākā ne vien Latvijā, bet visā Baltijā, 6. augustā tai paliks 264 gadi. Muižas pārvaldniece, kādreiz vēl meitene būdama, strādājusi tur par guvernanti.

Piecsimt gadus vecie ozoli un citi koki nūdien kā vareni milzi sargā muižas ēku, tās apkārtni un cilvēkus. Tie bija grandiozi iespaidi. Bija arī nopietnākas sarunas par reliģiju, visi piekrita, ka nav pasaulē lielāka spēka kā Dievs.

Cēsis krietnu laiku pavadījām sarunās. Izrādījās, ka liela daļa viesu mācījušies valodas vēsturi un sociālās zinības. Mums radās doma, ka ar angļu valodu vien nepietiek. Zviedri, piemēram, saprot somus, norvēģus, islandiešus, arī dāņus. Tikpat zinoši ir arī igauņi.

Guvām daudz iespaidu. Pasākums bija ļoti organizēts. Tagad mums ir ļoti paziņas Norvēģijā, Zviedrijā, Somijā.

Svētdien apmeklējām Cēsu pilsdrupas. Te radās iespēja satikt pašu Cēsu baronu (kāda Cēsu muzeja darbinieka izskatā), viņa sekretāri, mūkus un mūkenes. Mums rokās bija lukturi, mūki nesa lāpas, lai izgaismotu tumšās kāpnes pils tornī. No augšas pavērās aizraujošs skats. Vēlāk bija cienasts pils dārzā, pabijām arī rotu kalvē.

Mūsos ir palicis patiess gandarījums par aizvadīto laiku un gūtajiem iespaidiem. Ļoti ceram iepazītos cilvēkus satikt vēl kādreiz.

Ilze un Iveta Pastores

Pēc publikācijas

Vai Arendolē vajadzīgs tilts?

◆ Vēlos izteikt savas domas par Anspoka kunga rakstu ar tādu pašu nosaukumu.

Savā laikā Arendoles tilts kara beigās tika uzspriecināts un pēc kara atjaunots. Tilts savu laiku nokalpoja, un tā izmantošana beidzās ar to, ka Dubnā iegāzās traktors un tā vadītājs dabūja smagas traumas.

Anspoka kungs kļūdās, kad saka, ka jautājums par tilta celtniecību nav pienācīgi izskatīts. Lēmums par tilta vajadzīgumu un tā celtniecības uzsākšanu jau ir ticis savā laikā izdiskutēts un pieņemts. Par to var liecināt kaut vai daudzmetrīgie, smagie dzelzsbetona pāļi Dubnas krastā, kuri gaida, kad tos sadzīs upes gultnē. Gan jau kaut kur atrodami tilta projekti un pat tāmes darbu uzsākšanai.

Vietējie iedzīvotāji nevar nemitīgi nodarboties ar petīciju sacerēšanu par to, ka Arendolē vajadzīgs tilts, ka vajadzīga autobusu satiksme, ka nav jālikvidē pasta nodaļa vai veikals, ka te vajadzīga skola.

Metode, ar kādu daži deputāti grib risināt šo jautājumu, atgādina kādu pestroikas laika stāstiņu.

Ģenerālis saviem zaldātiem nopircis bikses. Viss būtu labi, tikai pietrūcis naudas vienām biksēm un visām pārējām pietrūcis pa pogai. Naudu nedaudz sagrabinājis, taču tikai vienām biksēm vai tikai pogām. Ilgi lauzījis galvu par to, kas jāpērk — bikses vai pogas. Geigās izlēmis, ka šis jautājums jāizšķir ar demokrātiskas balsošanas palīdzību. Zaldāti koleģiāli nolēmuši, ka jāpērk pogas, jo saprotams, ka pogugribētāji bijis daudz vairāk par bikšugribētājiem. Lai tomēr nebojātu zaldātu ierindas izskatu, nolēmuši staigāt parādes kolonnā, noliekot bezbikšaino kolonnas vidū. Tā, lūk!

Kad Anspoka kungs apelē pie pašvaldību vadītāju nostājas, viņš zina, kādu galarezultātu dabūs. Jādomā, ka rajona padome pastāv tādēļ un galvenokārt tādēļ, lai atrisinātu jautājumus, kas nav pa spēkam vienai pašvaldībai. Sadalīt naudu uz galviņām vienlīdzīgi var katra darbveidē, pa starpām vilējot nagus. Tomēr tāda gadījumā pazūd tās pašas padomes pastāvēšanas jēga. Pašvaldībām, kuras izvēlas bikšupogu variantu, jārēķinās ar bumeranga efektu. Citreiz arī viņi var nesapņemt cerēto kāda nozīmīga darba veikšanai.

Mums nav pieņemami arī dažu deputātu izteikumi, ka Arendolē nav un arī nebūs autobusu satiksmes, jo tur maz braucēju. Pie mums ir tikpat daudz brauktgribētāju, cik jebkurā autobusu pieturā. Mūsu nelaime ir tā, ka esam atgriezti no rajona, autobusam te ir galapunkts, un saprotams, ka vieni paši mūsu pasažieri uzreiz neaizpilda autobusu. Tas tā nenotiek nekur citur, izņemot pilsētas.

Tilts Arendolē un daļu Pelēču pagasta teritorijas var tikai pievienot Preiļu rajonam un nostādīt līdzvērtīgā situācijā ar citām rajona apdzīvotām vietām. Šeit varētu novirzīt arī kādu no maršruta autobusiem, kas pietiekoši lielā skaitā ripo pa citiem ceļiem.

Šīs puses ļaudis pašu spēkiem atjaunojuši dievnamu, par niecīgu summu atjaunota skola. No šīs skolas naudas pat esam tērējuši, lai būtu laipas pāri Dubnai.

Varbūt tomēr atrisināt šo jautājumu par tilto nopietni un sadzīt tos pāļus Dubnas gultnē? Braucēji un gājēji būs ne tikai no mūsu «šaurā iedzīvotāju loka».

Galū galā — kas tas tāds par «šauru iedzīvotāju loku»? Varbūt spītālgie, kurus jāizolē no pasaules?

Ar cieņu

J.Lazdāns,
Arendoles pamatskolas direktors

Ja pie mums ir demokrātiska un tiesiska valsts...

◆ Aglonā būšot katoļu ģimnāzija. Rīgas augstās varas koridoros tas jau izlemts. Taču rajona padomē, skolu valdē, kā arī Aglonas internāģimnāzijā par to vēl ir neskaidrības. Lūk, ko par šo lietu domā rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns un Aglonas internāģimnāzijas direktors Didzis Vanags.

Pagājušā gada 21. septembrī starp Izglītības un zinātnes ministriju un Aglonas baziliku tika panākta vienošanās, kas paredzēja Aglonas internāģimnāzijas pārveidošanu katoļu ģimnāziju. Šo vienošanos 1995. gada 26. septembra sēdē akceptēja Ministru kabinets.

Viss skaidrs. Tā nolēma Rīgā. Preiļu rajona padomes un rajona skolu valdes domas neviens neuzklausīja, it kā šim divām iestādēm par to nebūtu nekādas teikšanas. Kaut gan tieši rajona padome ir atbildīga par Aglonas internāģimnāzijas likteni, kas ir tās kompetencē.

Sākumā rajona padome nebija tādās pozīcijās, kuras var raksturot ar «nē». Padomei vienīgi bija savi noteikumi. Viens no tiem — bāreņiem, kuri līdz šim mācījās internāģimnāzijā, arī turpmāk tur jāpaliek. Otrs — lai rēķinās arī ar skolas pedagogu kolektīva viedokli.

Taču lieta ritēja uz priekšu kā ritējusi. Visu lēma pa Rīgu. Par skolas un rajona padomes viedokli neviens nelikās ne zinis. Un 1996. gada 21. martā rajona padome savā sēdē pieņēma lēmumu lūgt Izglītības un zinātnes ministriju pārskatīt pagājušā gada savstarpējo vienošanos par Aglonas internāģimnāzijas pašreizējo statusu.

Tiesa, bija arī viena saruna, kurā piedalījās visas ieinteresētās puses, tas ir, Aglonas bazilika, internāģimnāzija, rajona skolu valde, rajona padome un Izglītības un zinātnes ministrija. Mutiski vienojās, ka internāģimnāzija un bazilika slēdz līgumu par sadarbību — katoļu ģimnāzijai jāiepazīstina ar dokumentāciju vecāki, bērni, pedagogiskie darbinieki līdz mācību gada beigām, lai visiem ir laiks padomāt un izlemt. Pēc diskusijas bazilika gan atteicās tās rezultātus apliecināt arī rakstiski.

Skolā mācību gads jau sen beidzies. Un tikai pavasim nesen parādījies atklātībā katoļu ģimnāzijas nolikums. Izglītības un zinātnes ministra padomnieks Jānis Kļaviņš telefoniskā sarunā ar rajona padomes priekšsēdētāju Ilmāru Meluškānu apliecinājis, ka esot kārtībā arī katoļu ģimnāzijas iekšējās kārtības noteikumi un mācību programmas. Ja vajagot, tad varot ar tiem iepazīstināt arī audzēkņus...

Rajona padomes viedoklis pagaidām paliek nemainīgs — nav informācijas, ka katoļu ģimnāzija izveidota likumīgi. (Jo

likums taču paredz rajona skolu valdes akceptu.) Tikai masu informācijas līdzekļos rajona padome uzzināja, ka Aglonas katoļu ģimnāzija jau nodibināta. 1996. gada 28. jūnijā Izglītības un zinātnes ministrijā tikusi izdota licence tās darba uzsākšanai.

Kādā veidā tas panākts, ja nav ne rajona padomes, ne rajona skolu valdes piekrišanas? Starp citu, saņemot licenci, jābūt topošās skolas pedagogu sarakstiem (ar visiem diplomu norakstiem) un viņu iesniegumiem, ka skolotāji piekrit strādāt jaunajā mācību iestādē. Ministra padomnieks Jānis Kļaviņš esot informējis, ka šajā sakarībā esot mōnsinjora A. Aglonieša garantijas vēstule, kurā teikts, ka 1. septembrī katoļu ģimnāzijai skolotāji būšot. Pagaidām Aglonas internāģimnāzijas pedagoga kolektīva lielākais vairums atsakās strādāt tādā ne visai likumīgā veidā izveidotā skolā.

Līdzīgi arī ar bērnu vecākiem, kuri ir neziņā par savu bērnu nākotni. Šī gada pavasarī skolā mācījās 209 audzēkņi. Mācību gada beigās tika veikta anonīma viņu aptauja. Vajadzēja atbildēt uz vienu jautājumu — vai esat ar mieru mācīties katoļu ģimnāzijā?

Deviņdesmit pieci procenti no aptaujātajiem atbildēja «Nē». To vidū bija arī bāreņi, kuriem Aglonas internāģimnāzija ir vienīgā vieta uz pasaules, kur ir drošs jumts virs galvas un labi cilvēki apkārt. Bez tam ir jāatceras, ka Aglonas internāģimnāzija līdz šim bija vienīgā vidējā mācību iestādē visā Latgales reģionā, kur bez vecākiem palikušie bērni, kā arī bez vecāku gādības palikušie bērni varēja uzturēties un mācīties līdz astoņpadsmit gadu vecumam.

Pēdējo gadu laikā sabiedrība ir nonākusi morālās krīzes stāvoklī. Par narkomāniju, dzeršanu, noziedzību, prostitūciju runājam daudz un bieži. Baznīca patiešām var nākt palīgā valstij un sabiedrībai šo problēmu risināšanā skolās. Bērniem noteikti ir vajadzīgs garīgums. Ģimenēs tā bieži vien pietrūkst, tāpēc skolai paveras plašs darba lauks. Bet kāpēc tādā gadījumā ir jāiet ceļš, aiz kura paliek vienas labas skolas drupas? Lai uz drupām celtu ko jaunu? Pēdējo piecu gadu laikā esam līdz sātām noskatījušies postažas rašanos laukos. Praktiski iznīcināta arī visa rūpniecība.

Ministra padomnieks Jānis Kļaviņš laikraksta «Neatkarīgā Rīta Avīze» 8. jūlija numurā uzsver, ka 1940. gadā valdība atņēma kūrījai visus tās kustamos un nekustamos īpašumus. Tagad valdībai esot morālas tiesības un pienākums pārīnodarījumus kompensēt un rūpēties par katoļu ģimnāzijas atjaunošanu Aglonā.

Rajona padomes viedoklis — ja reiz

Latvija tiek uzskatīta par demokrātisku un tiesisku valsti, tad nav citas izejas kā vien panākt, lai 1996.-1997. mācību gadā mācības Aglonas internāģimnāzijā notiek pa vecam. Likumā ir noteikts tiesiskais ceļš, kādā iespējama skolas pārveidošana. Pa šo ceļu arī jāiet.

Pagaidām rajona padome, skolu valde un Aglonas internāģimnāzija netiek uzskatītas par līdzvērtīgiem partneriem.

Lai situācija būtu skaidrāka, piedāvājam lasītāju uzmanībai vēl dažus interesantus faktus. Piemēram, Aglonas katoļu ģimnāzijas nolikumā teikts, ka katoļu ģimnāzija ir starptautiskas nozīmes svētvietas Aglonas bazilikas vispārējās vidējās izglītības mācību iestādē ar reliģisku un tautisku audzināšanu uz katoļu ticības pamatiem.

Vēl nolikums paredz, ka ģimnāzijas direktors ir Aglonas bazilikas dekāns. Nu jau ir parakstīts arhibīskapa Jāņa Pujāta rīkojums, ar kuru dekāns A. Aglonietis nozīmēts par jaunās katoļu ģimnāzijas direktoru. Bet tajā pat laikā izglītības likumā noteikts, ka jebkuras mācību iestādes direktoram (arī privātas mācību iestādes) jābūt ar augstāko pedagoģisko izglītību un ne mazāk kā piecu gadu darba stažu.

Katoļu ģimnāzijas nolikumā teikts, ka skolas finanses sastāv no pamatbudžeta un speciālā budžeta. Pamata veidos valsts pamatbudžeta līdzekļi un no skolēniem iekasētā mācību maksa. Speciālo budžetu — juridisko un fizisko personu ziedojumi. Padomnieka Jāņa Kļaviņa presē publicētajā viedoklī teikts, ka izdevumus par laicīgo priekšmetu mācībām segs valsts, bet garīgajiem priekšmetiem — Aglonas bazilika. Tā kā Aglonas katoļu ģimnāzija būs privāta juridiskās personas skola, skolas dibinātāji var paredzēt arī mācību maksu savu programmu realizācijai.

Tad nu laikam jāsaprot tā, ka par garīgo priekšmetu apguvi maksās nevis bazilika, bet gan paši tās audzēkņi.

Visbeidzot — izraksts no LR Ministru kabineta 1996. gada 2. jūlija sēdes protokola: «...saglabāt pašreizējo finansējumu Aglonas katoļu ģimnāzijas uzturēšanas izdevumu segšanai, valsts subsidiju pedagoģiskā personāla darba algu izmaksai un darba devēja sociālā nodokļa maksājumiem līdz Aglonas katoļu ģimnāzijas akreditācijai.»

Viss skaidrs — brīvās un demokrātiskās Latvijas nodokļu maksātāji, paši to nezinot, finansēs jauno katoļu ģimnāziju. Būs ievērotas Aglonas bazilikas intereses (tāpat kā gadījumā ar saņemto finansējumu no valsts budžeta reprezentācijas izdevumiem pāvesta vizītes laikā). Tikai kā tad būs ar pašu bērnu interesēm?

L.Kirillova

Situācija ar kabeļtelevīziju sāk noskaidroties

◆ Pēc tam, kad laikraksta «Novadnieks» 3. jūlija numurā parādījās materiāls «Ar kabeļtelevīziju Preiļos neko skaidri nevar zināt...», redakcijā ieradās individuālā uzņēmuma ATV vadītājs Antons Lakovskis un izteica pretenzijas, ka tekstā esot kļūdaini un neprecīzi atspoguļota situācija, kas skar firmas ATV darbību kabeļtelevīzijas ieviešanā pilsētā. Lai izbeigtu baumas, kas kļūst pilsētā, kā arī lai likvidētu neskaidrības, viņš bija ar mieru sniegt mūsu lasītājiem savu viedokli.

— Šī gada 10. jūnijā starp Preiļu pilsētas domi un firmu ATV tika noslēgts līgums par kabeļtīklu izveidi, tai sekojošo ekspluatāciju un tehnisko apkalpošanu, kā arī veco televīzijas sistēmu apkalpošanu.

Sagatavoti dokumenti Nacionālajai radio un televīzijas padomei par kabeļtīklu reģistrāciju. Tas viss ievadam. Bet tagad konkrēti par to, kas notiks, kā būs un kad.

1) Sakarā ar kabeļtīklu izveidi no daudzdzīvokļu māju jumtiem tiks noņemtas kolektīvās antenas. To vietā uzstādīs vienu antenu komplektu uz visu dzīvojamo masīvu, kā arī satelītu komplektu uz rajonu. Par individuālajām antenām firma atbildību neuzņemas.

2) Firma gatavojas retranslēt trīs valsts televīzijas programmas — LTV I, LTV II un trešo izplatīšanas tīklu. Katram abonentam par

šo triju programmu skatīšanos būs jāmaksā 0,45 lati, ieskaitot nodokļus.

Retranslēsim arī satelītprogrammas. Visu diennakti varēs noteikti skatīties Krievijas sabiedrisko televīziju, NTV-Maskava, būs mūzikas kanāls. Pagaidām paliek viens tukšs kanāls, kura aizpildīšana atkarīga no licences. Ir arī rezerves kanāls. Tādam noteikti jābūt gadījumā, ja pilsētā parādās jauns raidītājs, teiksim, Preiļu televīzija.

3) Satelītprogrammas ir atsevišķs bloks. Abonentu varēs brīvi izvēlēties — skatīties valsts programmas vai pievienot tām satelītbloku, par kura skatīšanos būs jāmaksā 2 latu mēnesī. Ja satelītprogrammu blokā kanālu skaits palielināsies, maksa nemainīsies. Minētajā abonentmaksā ietilpst sistēmu apkalpošana, remonts, kā arī izdevumi par licenciem.

4) Jāuzsver, ka abonentiem dota izvēles iespēja, kā arī tas, ka nekāda iepriekšēja maksa par pieslēgšanos nav paredzēta. Man nav saprotams, no kurienes presē parādījās fakts, ka par pieslēgšanos ņemsim maksu.

5) Pēc kabeļtīklu izveides un aparatūras noregulēšanas paziņosim konkrētus televīzijas kanālus retranslētajām programmām.

Pirmo mēnesi pārraidīs varēs skatīties par velti, notiks iepazīšanās. Aptaujāsim visus abonentus. Ar visiem, kuri izteiks vēlēšanos skatīties satelītbloku, slēgsim individuālus

līgumus. Norēķini tiks veikti ar pašvaldības uzņēmumu «Saimnieks» pēc līguma ar 25. jūliju.

6) Firma ATV garantē, ka uztveršanas kvalitāte būs ievērojami labāka, jo kabeļtīklu nodošanai ekspluatācijā prasības ir ļoti augstas. Starptautiskajiem standartiem atbilstoša aparatūra to garantē.

7) Celtnieku ielas dzīvojamo namu masīva kabeļtīkls tiks sagatavots darbam līdz šī gada 1. augustam, centra rajonā — līdz 1. septembrim. Siera rūpniecības rajonā kabeļtīkls tiks ierīkoti iespējams līdz šī gada beigām.

Visbeidzot gribu piebilst, ka par pārējiem dzīvojamajiem masīviem ar 1. jūliju firma vairs neatbild.

Ierosinājumus var izteikt pa tālruni 24680 no plkst. 9 līdz 10 vai griezties namu pārvaldē.

Situācija ar kabeļtelevīziju Preiļos pamazām noskaidrojās. Diez vai kaislības būtu uzvirmojušas, ja firmu vadītāji jau laikus būtu iepazīstinājuši pilsētniekus ar saviem nodomiem. Tieši tā bija paredzēts pilsētas domes lēmumā. Redakcija, acīmredzot, pasteidzās ar materiāla publikāciju, jo firmas ATV viedoklis ir runāt konkrēti tikai tad, kad viss ir skaidrs. Atvainojamies firmai un iedzīvotājiem par sagādātajām neērtībām.

L.Kirillova

Lauku aktualitātes

Jauni standarti lopu pieņemšanai un pārstrādei

Ar šī gada 1. jūliju stājies spēkā jaunais standarts liellopu un cūku pieņemšanai un pārstrādei.

Liellopus atkarībā no vecuma iedala grupās:

1. grupa – pieauguši liellopi: govīs, vērsī, bulļi un teles vecākas par trim gadiem,

2. grupa – jaunoļi: teles, bulļi, kas-trēti bulļi, pirmā piens vecumā no diviem līdz trim gadiem,

3. grupa – jaunoļi: teles, bulļi, kas-trēti bulļi vecumā no trim mēnešiem līdz diviem gadiem,

4. grupa – teļi: bulļi un telītes vecumā no 14 dienām līdz trim mēnešiem.

Sevišķa vērtība jāpievērš *otrajai un trešajai* grupai.

Pieaugušos liellopus pēc nobarojuma iedala divās kategorijās.

Jaunoļus vecumā no trim mēnešiem līdz diviem gadiem iedala trīs klasēs pēc svara. Tas līdz šim netika izdalīts. Ir ekstra, pirmā, otrā klase.

Ekstra klasē ieskaita jaunoļus, ja faktiskais dzīvsvars svēršanas brīdī (atskaitot noteiktās atlaides) ir virs 465 kg.

Pirmajā klasē – dzīvsvars virs 400 kg, līdz 465 kg ieskaitot.

Otrajā klasē – 400 kg un vairāk.

Ekstra un pirmās klases jaunoļus pieskaita pirmajai nobarojuma kategorijai, bet otrās klases jaunoļus pēc nobarojuma iedala vēl sīkāk divās kategorijās.

Pie kategoriju raksturojuma galvenokārt ņemta vērā muskulatūras attīstība, mazāks tauku daudzums.

Jaunoļus no diviem līdz trim gadiem pēc nobarojuma pakāpes iedala divās kategorijās, te nav svara ierobežojuma. Princips iedalījumam ir apmēram šāds: tos jaunoļus, kas pēc vecā standarta atbilda augstākajam barojumam, tagad ieskaita pirmajā kategorijā, te var nonākt daļa no vidējā barojuma lopiem, otrā kategorijā būs tie jaunoļi, kuri pēc vecā standarta bija vidējā barojumā.

Teļus pēc nobarojuma iedala divās kategorijās.

Liellopus un jaunoļus, kuri neatbilst iepriekšminētajām klasēm vai kategorijām, pieskaita vājiem. Lopus pieņem pēc dzīvsvara vai gaļas iznākuma.

Ja lopi ir vienveidīgi pēc nobarojuma,

Par konkursu

«Sakopsim savu novadu»

Presē jau tika ziņots, ka arī šogad notiks tradicionālais konkurss «Sakoptākais Latvijas pagasts», ko organizē Pašvaldību savienība, Agronomu biedrība, Latvijas Lauksaimniecības konsultāciju centrs, Latvijas Zemnieku savienība un Latvijas Valsts radio. Taču tas bija vispārējs aicinājums ar nolūku piesaistīt vairāk dalībniekus. Tagad ir izstrādāts konkursa nolikums, kurā konkrēti norādīts, kad un kādā veidā vērtēs sacensības dalībniekus un uzvarētājus.

Konkursa mērķis ir celt pagastos zemkopības kultūru, sekmēt vietējās pašvaldības kā patiesa saimnieka atbildību, veicināt labāko pagastu pieredzes pārņemšanu, atrast un izvirzīt labākās zemnieku un citu īpašuma formu saimniecības un pagastu konkursam «Sējējs».

Konkurss noritēs divās kārtās.

Pirmā kārtā — no 27. jūnija līdz 15. jūlijam katrā Latvijas rajonā, kur piedalās visi pagasti.

Otrā kārtā — no 20. jūlija līdz 15. augustam novados (Vidzeme, Zemgale, Kurzeme, Latgale), kur piedalās no katra rajona viens labākais pagasts.

Konkursa uzvarētāju noteikšanai izvei-

var svērt grupā, bet jaunoļus ekstra, pirmās un otrās klasēs sver katru atsevišķi.

Rodas jautājums, kā noteikt kategorijas un vecumu. To nosaka, novērtējot vizuāli un aptaustot, dzīvsvaru – sverot, bet vecumu nosaka pēc veterinārām apliecībām vai zobu arkādes.

Nosakot vecumu pēc zobiem, ir šāda aina: teļiem līdz 3 mēnešiem raksturīgi piena zobi, jaunoļiem divu gadu vecumā ir viens pāris pastāvīgo zobu, kuri, ieskatoties lopam mutē, ir labi redzami, pārējie ir piena zobi. Ja jaunoļam ir 3 gadi, tad ir divi pāri pastāvīgo zobu un jau sāk veidoties trešais pāris. Pieaugušiem lopiem, kuri ir jau vecāki par 3 gadiem, ir trīs pāri un vairāk pastāvīgu zobu.

Arī cūku pieņemšanā noteikumi ir mainījušies. Cūkas atkarībā no dzīvsvara, spēka biežuma un vecuma iedala 6 kategorijās.

Ekstra kategorijā ieskaita cūkas vecumā līdz 8 mēnešiem ar svaru no 85 līdz 105 kg ieskaitot un spēka biežumu starp 6 un 7 krūšu skrēmeli (neieskaitot ādas biežumu) ne vairāk kā 2,5 cm.

Pirmajā kategorijā ieskaita gaļas cūkas ar dzīvsvaru no 75 līdz 130 kg ieskaitot, spēka biežums 1,0-3,5 cm.

Otrajā kategorijā – puscūkas no 40 līdz 74 kg ieskaitot, trešajā – spēka cūkas, ieskaitot sivēnmātes un veprus (kastretus kuļiļus). Līdz šim ar kuļiļi nodošanu bija lielas grūtības.

Ceturtajā – sivēnmātes, kuru svars virs 130 kg un spēka biežums 1,0-3,5 cm.

Piektajā kategorijā ieskaita piena sivēnus.

Liellopu audzētājiem jaunais standarts lielāku vērtību liek pievērst selekcijas darbam, kas veicinātu dzīvnieku iegūvi ar augstvērtīgām gaļas īpašībām. Lielopu gaļai jābūt konkurētspējīgai gan iekšējā, gan ārējā tirgū. Pašreizējā brīdī iepirkuma cenas pēc jaunā standarta paziņojis «Rīgas miesnieks». Cenu starpības starp otrās un trešās grupas jaunoļiem ir iespaidīgas.

Arī cūku pieņemšanas standarts mudina audzētājus nodarboties ar selekcijas darbu – krustojuma un gaļas šķirnes cūku audzēšanu.

Silvija Repša,
lauksaimniecības departamenta
vecākā referente

dota rīcības komiteja un četras centrālās vērtēšanas komisijas — katrā novadā sava.

Konkursam dalībniekus vērtēs gan vizuāli, gan dokumentāli pēc vienotas metodikas un sekojošiem galvenajiem kritērijiem: zemes izmantošana, pagasta mērnika un zemes komisijas darbs, sējumu stāvoklis (vizuāli), meliorācijas sistēmu un ceļu uzturēšana, lopkopības attīstība un ganāmpulka kvalitāte, mežu izmantošana, kopšana un atjaunošana, vides sakoptība, sabiedrisko objektu sakoptība, iedzīvotāju nodarbinātība, pagasta saimnieciskā un sociālā dzīve utt.

Konkursa noslēgums un uzvarētāju apbalvošana notiks augustā — septembrī. Kādas būs balvas, tas lai pagaidām paliek noslēpums.

Teikšu tikai vienu, ka visi konkursa dalībnieki, kuri to būs pelnījuši, saņems pienācīgu materiālu un morālu gandarījumu.

L.Zunda,
LZS Centrālās valdes loceklis,
Latgales centrālās vērtēšanas
komisijas priekšsēdētājs, Valsts
Viļānu SIS direktors

Zem guloša akmens...

Notika kārtējā LZS Latgales novada koordinācijas padomes sēde. Tajā noklausījās informāciju par rajonu nodaļu darbu, kā arī apsprieda citus aktuālus jautājumus.

Sēdē nācās konstatēt, ka ne visur nodaļu ietekme lauku iedzīvotāju vidū un tur notiekošajos procesos ir pietiekami jūtama. Sevišķi nepieciešams aktivizēt darbu sakarā ar gaidāmajām pašvaldību vēlēšanām, lai LZS nepiedzīvotu tādu pašu neveiksmi, kā 6. Saecimas vēlēšanās. Iespējas sevi parādīt kā ietekmīgu spēku ir arī aktīvi piedaloties konkursā «Sakoptākais Latvijas pagasts», kas pašreiz risinās visā republikā.

Ar bažām sēdes dalībnieki runāja par brīvā tirgus izveidi Baltijas valstīs. Tas var vēl tālāk pasliktināt jau tā zemnieku grūto ekonomisko stāvokli. Tāpat visai problemātisks ir nodoms lauksaimniecības skolas un tehnikumus no Zemkopības ministrijas pakļautības nodot Izglītības

ministrijas pārziņā. Zemkopības ministrijai taču labāk zināms, kādi kadri laukiem visvairāk vajadzīgi. Ka tikai tas nenoved pie šo mācību iestāžu skaita krasas samazināšanās vai pat likvidācijas.

Jūlija otrajā pusē ir paredzēta LZS Centrālās valdes izbraukuma sēde Rēzeknes rajonā ar Valsts prezidenta un citu augstu amatpersonu piedalīšanos. Šai sanāksmei nopietni jāgatavojas jau tagad. Jāizstrādā konkrēti priekšlikumi, ko likt priekšā valdībai un Saeimai, lai Latgali no bārenītes lomas izvestu saulītē.

Noslēgumā LZS Centrālās valdes loceklis Leopolds Zunda dalījās savos brauciena iespaidos pie baltkrievu kolēģiem. Viņš arī izteica konkrētus priekšlikumus, kas darāms uz vietām, lai celtu LZS Latgales novada nodaļu lomu un autoritāti zemnieku vidū, jo zem guloša akmens ūdens netek.

Jānis Pelšs

Lielākie ābeļdārzi Preiļu novadā

Gandrīz visās muižās bija lieli ābeļdārzi. Apmēram pirms simts gadiem Pieniņu muižā iestādīja 15 ha lielu dārzu. Šo rindiņu rakstīja tēvs, toreiz būdams zēns, kopā ar citiem uz turieni gājuši peļņā. Par vienas ābelītes iestādīšanu tikušas maksātas 3 kapeikas. Bet par apkārt dārzam stādāmajiem kociņiem 2 kapeikas par katru. Latvijas agrārreformas laikā šis dārzs tika iedalīts četriem jaunsaimniekiem.

Feimaņu muižā (tagad Rēzeknes rajonā) bija 12 ha liels ābeļdārzs. Agrārreformas laikā tas tika atstāts muižas neatsavināmajā daļā, kas palika muižniekam Šiškinam, kurš vēlāk muižas centru pārdeva. Tās ieguvējs Kajetans Juršāns par trijos gados pārdoto ābolu ražu atguva visu par muižas centru samaksāto naudu.

Toreiz tautā bija teiciens: «Dārzkopība – zelta avots.» Apsānu muižas jaunsaimnieks Aloizs Mežals blakus esošajam dārzam visus savus 8 ha apstādīja ar ābelēm. Tāpat rīkojās arī Latvijas aviācijas inspektors pulkvedis Jāzeps Baško, kurš 1940. gada maijā tika paaugstināts par ģenerāli. Ieguvis Aizkalnes pagasta Kastirē 8 ha lielu jaunsaimniecību, viņš to visu apstādīja ar ābelēm. Visus savus brīvlaikus viņš pats ļoti daudz strādāja dārzā. J.Baško teica, ka viņš negribot, lai pēc viņa dalot mantojumu, abu dēlu starpā rastos nesaskaņas. Tāpēc viņš 1937. gadā Aizkalnes pagasta Gelenovā nopirka 9 ha zemes un tos visus apstādīja ar ābelēm.

Pastāvot sādžu sistēmai, katrā Latgales sētā bija savs, kaut arī neliels augļu dārzs. Izdaloties viensētās, tie, kuri palika uz vietas, ieguva arī kaimiņu dārzus. Daži no tiem, kuri pārcēlās uz jaunajām vietām, mēģināja uz turieni pārņemt ābeles, bet tās pa lielākai daļai bija vecas un nevarēja vairs pieaugt.

Ļoti daudz pūļu un līdzekļu prasīja ēku pārcelšana, kas bija jāveic triju gadu laikā. Tāpēc reti kurš stādīja augļu dārzu, bet vēlāk to darīja gandrīz visi. Nebija viegli dabūt arī stādāmo materiālu. Vēlāk radās lielas kokaudzētavas. Livānu pagasta Dabaros un Jaundabaros tās bija ierīkojuši brāļi Dabari. Vārkavā uz saviem 2,5 ha liela kokaudzētava bija dārzkopim un biškopim Naumam Starīkovam. Arī citur bija kokaudzētavas.

Latgales tradicionālā ābolu šķirne bija antonovka, kas samērā labi uzglabājās līdz ziemas vidum. Ar ābolu ražas realizēšanu nekādu lielu problēmu nebija. Bija uzņēmīgi uzpircēji, kuri ābolu ražu no īpašniekiem atpirka tai vēl esot kokos, nereti vēl ābelēm ziedot. Dažreiz riskējot ar zaudējumiem, uzpircējs ābolu ražu atpirka uz vairākiem gadiem, visbiežāk uz sešiem.

Viens no tādiem uzpircējiem Preiļu apkārtnē bija Hmeļs. Bet viņš jau nebija vienīgais.

Pienāca bargā 1939./40. gada ziema, kāda Latvijā nebija bijusi jau 124 gadus, un viss lielais augļu koku vairums izsala.

Dominiks Jermolovičs

Cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem

Cik cilvēku, tik liktenstāstu. Turklāt ne jau visiem labvēlīgu. Aptuveni 4% visu mūsu valsts iedzīvotāju cieš no dzirdes traucējumiem. Daudzi tāpēc jūt diskomfortu, jūtas izolēti no apkārtējās dzīves, viņiem zūd kontakts ar apkārtējiem cilvēkiem, vecākiem, bērniem.

Šiem cilvēkiem palīdzēt aicināta ir Latvijas Nездirdīgo savienības bezpeļņas organizācija — Surdotehnikās palīdzības centrs. Mēs esam dibināti 1994. gadā, bet jau daudzi simti cilvēku ir izmantojuši mūsu palīdzību un atguvuši spēju dzirdēt. Augsti kvalificēti speciālisti, moderna aparatūra un mūsdienīgi dzirdes aparāti — tas viss ir pieejams jebkuram Latvijas iedzīvotājam. Mūsu sevišķā rūpe — par invalīdiem un maznodrošinātajiem, kuriem dzirdes aparātus mēs izsniedzam bez maksas. Jums tikai jāsaņem no sava ārsta norīkojums uz P.Stradiņa slimnīcas Republikānisko dzirdes diagnostikas kabinetu un maznodrošinātajiem — izziņa no sociālās palīdzības dienesta, un — laipni lūdzu pie mums Rīgā, Pilsõņu ielā 13, P.Stradiņa slimnīcas 37. korpusā (tel. 611660).

Arī tiem cilvēkiem, kuriem nepienākas bezmaksas dzirdes aparāti, mūsu pakalpojumi un dzirdes protēzes ir gan kvalitatīvas, gan vislētākās Latvijā, jo mēs esam bezpeļņas organizācija.

Neviens labāk par mums nezina un nesaprot, ko nozīmē dzirdes traucējumi, kā tie var sabojāt dzīvi, cik daudz radīt problēmu gan darbā, gan sadzīvē. Tieši tāpēc mēs darām visu iespējamo, lai ikviens mūsu pacients saņemtu maksimāli iespējamo palīdzību.

Esat vienmēr laipni gaidīti!

A.Pavilins,

LNS Surdotehnikās palīdzības centra direktors

Joks Dainis un joks Jānis

jeb D.Porgants un J.Jarāns «laiž muļķus»
Preiļu parka estrādē

Kurš gan nepazīst Mīldiņu Nabīņu un Skaidrīti Krāniņu — divas jaukas pusmūža dāmas, kuras, viņuprāt, arvien ir jaunas un pievilcīgas! Parasti viņas var redzēt televizoru ekrānos, bet šoreiz abas kundzītes bija iespējams skatīt vaigā Preiļu parka estrādē 4. jūlijā kopā ar Ul-di Marhilēviču un Ojāru Grinbergu.

Uz skatuves viņi ir nevis «joku pēteri», bet gan joks Dainis un joks Jānis, un arī reālajā dzīvē abiem tāpat patīk dzīt jokus.

Ko tad viņi viens par otru saka?

Jarāns Porgantu varētu izraibināt ar dažādiem rakstiem, lai viņu raksturotu, bet Porgants par Jarānu izteicās tā: «Viņš ir bīstams tips, kas pazīstams ar visādiem vēl bīstamākiem tipiem, bet vispār viņš ir labs cilvēks.»

— **Kādos apstākļos jūs varat strādāt ar pilnīgu atdevi?**

— Ja mums neļauj strādāt vismaz 8 stundas dienā, tad mums vispār nekā nesanāk. Mēs esam tikai par to, ka vairāk darba. Jo lielāka slodze, jo vairāk nāk ārā.

— **Kas ir galvenais, pēc kā jūs vērtējat savus koncertus?**

— Pēc publikas. To mēs mērām karātos kā dimantus. 100 karāti — tas jau ir iznācis labs koncerts. Preiļos bija kādi 500 karāti.

— **Vai ir gadījies, ka pašiem nepatīk tas, ko esat izdarījuši?**

J.J.: Nu, Daini!?

D.P.: (Jarānam) Atceries, toreiz bija tas koncerts! Tu uz mani tā baigi paskatījies. Es vēl tagad pārdzīvoju to momentu.

Kā tev ir?

J.J.: (Porgantam) Es esmu daudzreiz skatījies uz tevi, bet tu uz mani pat nepaskaties.

— Tā nu mēs to abi pārdzīvojam.

Galvenais guvums par savu darbu viņiem ir publika, karāti un ziedi.

Rasma Gertmane,
radio «Viktorija» darbiniece

Adatas uzvara

Akupunktūra spērusi nopietnu soli uz oficiālu vispārēju atzīšanu, jo ASV Pārīkas un medikamentu administrācija oficiāli paziņojusi, ka akupunktūras adatas tiek ieskaitītas tajā pašā medicīnas instrumentu kategorijā kā skalpelis un citi vispāratzīti medicīnas instrumenti.

Lai arī akupunktūras adatas tiek lietotas jau 2000 gadus, līdz šim oficiālās iestādes tās neatzina. Akupunktūristi uzskata, ka nesensais paziņojums ir liela akupunktūras morāla uzvara.

Laimonis Začs,
Dr. phys.

**Daugavpils teātris
uzsāk audzēkņu uzņemšanu
divgadīgā studijā ar mērķi
izveidot teātri latviešu trupā.**

Nodarbības notiks vakaros. Studiju programmā aktiermeistarība, skatuves runa, plastika, vokāls, teātra un drāmas vēsture.

Pretendentus vecumā no 16 līdz 20 gadiem lūdzam pieteikties līdz 1. augustam Daugavpils teātri (Daugavpili, Saules ielā 23a). Papildus informācijas iegūšanai zvanīt: Daugavpils (254) 26321 vai 26161.

Uz iestājpārbaudījumiem, kuri notiks augustā, jāsaņemas dzeja, fabula, prozas fragments, dziesma.

Sludinājumi un reklāma 22305

Godājamie uzņēmēji!

Ja Jūs ražojat kādu produktu vai sniežat pakalpojumu, par Jūsu precī vai darbu ir jāzina patērētājiem.

Reklāma ir ļoti laba iespēja informēt pircējus par Jūsu produkciju vai sniegtajiem pakalpojumiem.

Mēs — firmas INTERINFO LATVIJĀ darbinieki — piedāvājam ievietot informāciju un reklāmu par Jūsu darbību jaunajā tālrunu katalogā LATVIJA PLUS.

Katalogs iznāks šogad decembrī ar līdz šim lielāko katalogu tirāžu — 180 000 eksemplāru un tiks izplatīts bez maksas.

Tas nozīmē, ka vismaz 180 000 kataloga lietotāju varēs uzzināt par Jūsu uzņēmuma produkciju vai sniegtajiem pakalpojumiem.

No 9. līdz 12. jūlijam Preiļos strādās Interinfo reklāmas konsultanti. Izmantojiet iespēju ievietot reklāmu tālrunu katalogā — un par Jūsu uzņēmumu zinās visā Latvijā!

Mūsu adrese Rīgā, K.Barona ielā 5-2, LV 1011. Tālrunis 7013300, fakss 7013311.

Ceram uz veiksmīgu sadarbību!
INTERINFO LATVIJĀ

Firma realizē sienu presējamo auklu (5 kg rullī, ražota Somijā). Cena Ls 8,50 par rullī. Vairumpircējiem atlaides. Adrese: Preiļos, Raiņa bulv. 24 (viesnīcas telpās).

SIA «Azurg» pārdod

• vairumā (vairāk par 1 tonnu) dīzeļdegvielu — 0,13 Ls/l; benzīnu A-76 — 0,21 Ls/l; benzīnu Ai-95 — 0,235 Ls/l; petroleju — 0,108 Ls/l ar piegādi, ja pērk vairāk par 5 tonnām;

• talonus uz visa veida degvielu ar atlaidi;

• veic plaušanas un transporta darbus ar traktoru MTZ-80.

Zvanīt pa tālr. 22773.

P/s «Smelteri» 23. jūlijā plkst. 10.00 rīko izsoli šādiem objektiem:
mehānisks sektors, cūku ferma «Smelteri», govju ferma «Ozoliņi», govju ferma «Oriši», kaltes.

Cienījamie Preiļu uzņēmēji!

Ceļu pie visiem, kas būvē, uzsācis celtniecības kataloga otrais izdevums ABC 96/97.

25 000 tirāža pie lietotājiem jau septembrī.

• Licencēto speciālistu saraksti
• Likumdošanas aktualitātes un būvdarbu cenas
• Visas firmas, iestādes un uzņēmumi

Jaunums! Visa Latvija vienā grāmatā

Uzmanību!
Tikai nedēļu Jums ir iespēja noslēgt līgumu par informācijas un reklāmas ievietošanu, neizejot no sava kabineta.

Zvaniet un izsauciet konsultantu pa tālr. Rīgā 529053.

Pārdod

traktora iekrāvēju (KUN) (pacelājdakšas, kauss). Tālr. 41530;

mazo «Julu». Tel. 18130;

dzirnavu motoru 30 kW (1460 apgr.) un 18,5 kW (970 apgr.) motoru. Tel. 59265;

labu MTZ-82. Tel. 15380;

kapu apmales ar piegādi. Zvanīt 59353 vakaros;

Opel Ascona 1,6 E (automāts), 1950 \$, tikko no Vācijas. Tālr. 59353 vakaros;

steidzami a/m M-2140, VW Santana, Opel Ascona. Par cenu vienoties. Tel. 16257, 23998;

amonija salpetri, augu aizsardzības līdzekļus, akmeņogles. Tālr. 65147;

lēti lietotus dzelzsbetona pārseguma paneļus. Zvanīt 41324, 43204 vakaros;

automašīnu RAF-22031 «Latvija», 1992.g. Cena 3500 \$. Zvanīt 42242 vakaros;

automašīnu UAZ («bobiks»), 1986.g., par Ls 600 vai maina pret zāģbaļķiem. Zvanīt 44927;

Ford Sierra, 1986.g., Opel Rekord, 1985.g., Audi Coupe, 1986.g., BMW-316, 1986.g., Audi-100, 1986.g. Tel. 24617;

automašīnu VAZ-2107, 1985.g. Cena Ls 700. Tel. 24223;

steidzami VAZ-21013, 1983.g. Tālr. 43252;

VAZ-2102, 1982.g., eksportvariants (dizīnējs 1500 cm³, 1992.g.), 1000 \$. Zvanīt 41150 pēc 18;

VW Jetta, 1984.g., 1,6 cm³, vai maina pret VAZ-2108 -09. Tel. 22665;

māju Preiļos un VW Passat, 1984.g., 1,6 cm³. Tel. 24664;

MTZ 50-80 priekšējo tiltu ar riepām un diskkiem. Tālr. 65061;

govu. Tālr. 46758;

1,5-istabu kooperatīvo dzīvokli Preiļos. Tel. 21938;

māju un mēbeles. Tel. 23055;

mot. «Minska», «Delta». Tel. 56660;

garāžu un būvēt iesāktu māju (zeme 0,25 ha) Preiļos. Tālr. 21290;

VW Passat Universal, 1983. g. 1,9, benzīns, 1700\$. Tel. 24443;

elektrotelferi, 0,25 t, Ls 30. Tālr. 22115;

Opel Corsa, 1,3, 1986. g. Tālr. 15559;

lēti MTZ-82. Tālr. 15380;

māju Līvānos. Tel. 42826;

Opel Ascona 1,6 S, 1983. g. Tālr. 23316.

Pērk

VAZ, var būt remontējama. Tālr. 23964 pēc 18;

MTZ-52 virzuļu grupu. Tel. 33729;

kartupeļus. Tālr. 21706;

gaļu. Tel. 55743;

gaļu. Tālr. 22807;

gaļu. Tālr. 21898;

treknu cūkgaļu. Tālr. 21982;

traktora piekabi 2 PTS-4. Zvanīt dienā 65085, vakaros 65040;

K-700 starteri un mērinstrumentu rādītāju paneli. Tālr. 15380.

Izīrē

1-istabas dzīvokli Līvānos. Zvanīt 23865 vakaros.

Dažādi

Kvalitatīva automašīnu stiklu un lukturu tonēšana ar saules aizsargplēvi. Plastmasas bamperu restaurācija. Bamperu pārdošana. Tel. 8-252-36121.

Pazudis mobilais tālrunis «Eriksons» (bez atkodēšanas lietot nevar). Pret atdizību lūdzu zvanīt Rīga 574616, 7354211.

13. jūlijā plkst. 23.00 Pelēču KN BALLE.
Spēle grupa «Staburags» no Jēkabpils.

Iepērkam svaigi cirstus priedes, egles zāģbaļķus.
Tel. 24646, 22752.

LHVB turpina konsultēt klientus aizdevumu noformēšanā.
Pārstāvis konsultē katru piektdienu no plkst. 9.00 līdz 14.00 Preiļos, Liepājas ielā 46, Valsts zemes dienesta telpās.
Telefons 22738.

Iepērk jebkura lieluma gailenes. Visaugstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Piedāvāt Preiļos Kooperatīva ielā 10 (bij. RPB bāze) katru dienu no 14 līdz 21.

Pateicamies visiem, kuri piedalījās mūsu māmiņas Teklas SUBAČAS izvaidīšanā pēdējā gaitā.
Piederīgi

...Un pār tavu rūpju mūžu Lielais miers nu sagūš sedz. Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Klodānam, MĀTI smiltājā izvadot.
Kaimiņi

Firma Līvānos, Dzelzceļa ielā 19 darba dienās iepērk melnā metāla lūžņus. Darba laiks no 8.00 līdz 17.00. Tālr. 44435, 43778.

Tēt, tu manā ceļā klusi Pirmās ugunīņas dedzi. Ko man dzīvē labu devi, Nespēs kapa smiltis segt. Izsakām līdzjūtību Larisai Mironovai, no TĒVA uz mūžu atvadoties.
Preiļu GAR kolektīvs

Koks nezina, kad vētrā tas lūzis, Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās. Izsakām līdzjūtību Pēterim, brāli Stanislavu RUČEVSKI mūžībā aizvadot.
Mehanicu ielas kaimiņi

Tēva mūžs ir bērnu mūžos pārkalts, Tēva mūžs nu viņos tālāk zied. Izsakām līdzjūtību Antonijai Blusanovičai, TĒVU zaudējot.
Preiļu slimnīcas kolektīvs

Cik pasacīts ir, tik ir... Nu sarunāties ar tevi būs atmiņu lappuses šķirt... Pēkšņi mūžībā aizgājis Zenons Elsts Aleksandra d. (dzim. 1931. g. 7. janvārī). Izvaidīšana 10. jūlijā plkst. 12.00 Galēnu kapos.
Sieva, bērni

NOVADNIEKS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759.

Pasūtījuma indekss 3033.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Laikraksta «Novadnieks» redakcija»

Iznāk 8 reizes mēnesī. Abonēšanas maksa mēnesī Ls 0,71. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

Redaktors Pēteris Pīzelis

Reģistrācijas apliecība Nr. 1018 Iespēsts SIA «Latgales druka», Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Ofsetiespiedums. Metiens 4530.